

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16.6.2016

2016/2073

C(2016) 3581 final

Κύριε υπουργέ,

Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στην εσφαλμένη μεταφορά και την πλημμελή εφαρμογή της οδηγίας 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (εφεξής οδηγία-πλαίσιο¹), ιδίως στο άρθρο 3 αυτής, καθώς και της οδηγίας 2002/20/ΕΚ για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση)², ιδίως του άρθρου 6, του άρθρου 10, του άρθρου 14 παράγραφος 1.

Η παρούσα επιστολή αφορά ορισμένες διατάξεις του νόμου υπ' αριθ. 4339/2015 που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ελληνικής Δημοκρατίας στις 29 Οκτωβρίου 2015 (ΦΕΚ αριθ. 133), οι οποίες αφενός επηρεάζουν την ανεξαρτησία της ελληνικής Εθνικής Ρυθμιστικής Αρχής (ΕΡΑ), της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) και, αφετέρου, έχουν επιπτώσεις στις ψηφιακές επόμενες υπηρεσίες τηλεοπτικής ευρυεκτομής στην Ελλάδα. Αφορά επίσης ορισμένες πράξεις και παραλήψεις της Ελλάδας που έχουν επηρεάσει την ανεξαρτησία και την κανονιστική ικανότητα της ΕΡΑ της.

¹ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ΕΕ L 108 της 24.04.2002, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/140/ΕΚ, ΕΕ L 337 της 18.12.2009 και τον κανονισμό 544/2009, ΕΕ L 167.

² Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), ΕΕ L 108 της 24/04/2002, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/140/ΕΚ, ΕΕ L 337 της 18.12.2009 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 544/2009, ΕΕ L 167.

Κόριος Νίκος ΚΟΤΖΙΑΣ
Υπουργός Εξωτερικών
Βασιλίσσης Σοφίας 5
Γρέε - 10671 Αθήνα

Commission européenne, B-1049 Bruxelles - Belgique
Europese Commissie, B-1049 Brussel - België
Τηλέφωνο: 00-32-(0)2-299.11.11.

ημέρες αργότερα, στις 6 Οκτωβρίου 2015, οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαβίβασαν υφεία διοικητική επιστολή στις ελληνικές αρχές μέσω του συστήματος EU-Pilot ζητώντας διευκρινίσεις σχετικά με την κανονιστική ικανότητα της Ελληνικής Εθνικής Ρυθμιστικής Αρχής της ΕΕΤΤ. Η Ελλάδα απάντησε στις παραπάνω επιστολές στις 4 Ιανουαρίου 2016.

Στις 6 Απριλίου 2016, η Κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, δόθηκε στη δημοσιότητα στη διοικητική πύλη «Διαύγεια» της ελληνικής κυβέρνησης⁹, για τη συγκρότηση πειθαρχικού συμβουλίου με σκοπό τον πειθαρχικό έλεγχο των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΕΤΤ με τριετή θητεία. Η ίδια απόφαση προβλέπει την κατάρτιση του προηγούμενου πειθαρχικού συμβουλίου.

Τέλος, φαίνεται ότι, μέχρι σήμερα, ο αριθμώδης υπεργράς δεν έχει εγκρίνει το σχέδιο προϋπολογισμού της ΕΕΤΤ για το έτος 2016.

II. Σχετική νομοθεσία της ΕΕ

A. Ανεξαρτησία των ΕΡΑ

Το άρθρο 2 στοιχείο ζ) της οδηγίας-πλαίσιοι ορίζει την εθνική ρυθμιστική αρχή ως «ο ή οι φέρεις στους οποίους ένα κράτος μέλος έχει αναθέσει οποιαδήποτε από τα κανονιστικά καθήκοντα που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία και τις ειδικές οδηγίες».

Το άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας-πλαίσιοι θεμελιώνει την αρχή της ανεξαρτησίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών (ΕΡΑ), ορίζοντας ότι «τα κράτη μέλη μεριμνούν για την αμεροληψία, τη διαφάνεια και την έγκαιρη δράση των εθνικών κανονιστικών αρχών κατά την άσκηση των εξουσιών τους. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές να διαθέτουν επαρκείς χρηματοδοτικούς και ανθρώπινους πόρους για την εκτέλεση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί».

Σύμφωνα με την αρχή του διαχωρισμού κανονιστικών και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυώνται την ανεξαρτησία της εθνικής κανονιστικής αρχής ή αρχών, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η αμεροληψία των αποφάσεών τους. Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας-πλαίσιοι προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη εγγυώνται την ανεξαρτησία των εθνικών κανονιστικών αρχών, εξασφαλίζοντας ότι οι εθνικές κανονιστικές αρχές είναι νομικά διακριτές και λειτουργικά ανεξάρτητες από όλους τους οργανισμούς παροχής δικτύων, εξοπλισμού ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τα κράτη μέλη τα οποία διατηρούν την κυριότητα ή τον έλεγχο επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εξασφαλίζουν τον αποτελεσματικό διαρθρωτικό διαχωρισμό της κανονιστικής λειτουργίας από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση με την κυριότητα ή τον έλεγχο».

Η αναθεώρηση του κανονιστικού πλαισίου του 2009 ενίσχυσε την αρχή της ανεξαρτησίας των ΕΡΑ όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 της οδηγίας-πλαίσιοι, ώστε να εξασφαλισθεί αποτελεσματικότερη εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου και να αυξηθεί το κύρος των ΕΡΑ, καθώς και η προβλεψιμότητα των αποφάσεών τους. Το άρθρο 3 παράγραφος 3α της οδηγίας-πλαίσιοι ενίσχυσε την προστασία από εξωτερικές παρεμβάσεις και πολιτικές πιέσεις, με τη θέσπιση διάταξης που απαγορεύει στις ΕΡΑ να

⁹ Αρ. καταχώρισης

94471199,

διατίθεται

στη

διεύθυνση

<https://diavgeia.gov.gr/decision/view/%CE%A9%CE%A0%CE%A3%CE%AD4653%CE%9F%CE%9E-%CE%A9%CE%9E%CE%A7>

ζητούν ή να λαμβάνουν οδηγίες υπό τους ακόλουθους όρους: «Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση των αγορών ή για την επίλυση των διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 20 ή 21 της παρούσας οδηγίας εναρμόνιζονται ανεξάρτητα και δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κανέναν άλλον φορέα σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών που τους έχουν ανατεθεί βάσει εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων που υλοποιούν την κοινοτική νομοθεσία. Αυτό δεν εμποδίζει την επιτήρηση σύμφωνα με το εθνικό συνταγματικό δίκαιο».

Η διάταξη αυτή ενισχύθηκε από τον νομοθέτη με την απαγόρευση της ουδέτερης απόλυσης του επικεφαλής της ΕΡΑ ή των μελών του συλλογικού οργάνου που ασκούν την εν λόγω αρμοδιότητα: «Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο επικεφαλής εθνικής ρυθμιστικής αρχής στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο ή ενδεχομένως τα μέλη του συλλογικού οργάνου που ασκούν το καθήκον αυτό ή ο αντικαταστάτης του μπορούν να απολυθούν μόνον εφόσον δεν καλύπτουν πλέον τους απαιτούμενους όρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως αυτά καθορίζονται εκ των προτέρων στην εθνική νομοθεσία». Η απόφαση απόλυσης του επικεφαλής της εν λόγω εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή ενδεχομένως των μελών του συλλογικού οργάνου που ασκούν τη λειτουργία αυτή, λαμβάνει δημοσιότητα κατά τη χρονική στιγμή της απόλυσης. Ο απολυθείς επικεφαλής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή ενδεχομένως τα μέλη του συλλογικού οργάνου που ασκούν τη λειτουργία αυτή λαμβάνουν δήλωση των λόγων απόλυσης τους και δικαιούνται να ζητήσουν και να επιτύχουν τη δημοσίευσή της, σε περίπτωση που αυτό δεν θα συνέβαινε διαφορετικά».

Η τελευταία πρόταση του άρθρου 3 παράγραφος 3α πρώτο εδάφιο προβλέπει ότι «Εξουσία αναστολής ή ακρόασης αποφάσεων των εθνικών κανονιστικών αρχών διαθέτουν αποκλειστικά τα όργανα προσηυγής που έχουν συγκροτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 4».

Η αιτιολογική σκέψη 13 της οδηγίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας¹⁰ εξηγεί τους λόγους για την ενίσχυση της ανεξαρτησίας των ρυθμιστικών αρχών: «Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει να υπάρξει ρητή πρόβλεψη στην εθνική νομοθεσία που θα εξασφαλίζει ότι, κατά την άσκηση των καθηκόντων της, μια εθνική ρυθμιστική αρχή υπεύθυνη για την εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση των αγορών ή για την επίλυση των διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων προστατεύεται έναντι εξωτερικών παρεμβάσεων ή πολιτικών πιέσεων που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ανεξάρτητη αξιολόγησή της στα θέματα των οποίων επιλαμβάνεται. Η εξωτερική αυτή επιρροή καθιστά έναν εθνικό νομοθετικό φορέα ακατάλληλο να αναλάβει δράση ως εθνική ρυθμιστική αρχή στο πλαίσιο των κανονιστικών ρυθμίσεων. Προς τούτο θα πρέπει καταρχάς να θεσπισθούν κανόνες όσον αφορά τους λόγους για την απόλυση του επικεφαλής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής, ώστε να αρθεί κάθε εύλογη αμφιβολία ως προς την ουδετερότητα του εν λόγω φορέα και τη θωράκιση του έναντι εξωτερικών παραγόντων...».

Επιπλέον, το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 3 παράγραφος 3α της οδηγίας-πλαίσιο προβλέπει ότι «Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο να διαθέτουν χωριστούς ετησίους προϋπολογισμούς. Οι προϋπολογισμοί δημοσιοποιούνται. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε να διαθέτουν οι

¹⁰ Οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την τροποποίηση των οδηγιών 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, 2002/19/ΕΚ σχετικά με την πρόβλεψη σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκόλως καδώς και με τη διασύνδεσή τους, και 2002/20/ΕΚ για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για τη βελτίωση της νομοθεσίας, ΕΠ. L 337 της 18.12.2009, σ. 37).

εθνικές ρυθμιστικές αρχές επαρκείς οικονομικώς και ανθρώπινως πόρους που θα τους επιτρέψουν να συμμετέχουν ενεργά και να συνεισφέρουν στον Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC)».

Β. Δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων

Σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, οι προνυθθέσεις που μπορούν να συνδεθούν τη γενική αδειοδότηση και τα ειδικά δικαιώματα χρήσης θα πρέπει να περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις και υποχρεώσεις του ενωσιακού δικαίου και του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο. Για τον λόγο αυτό, το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας για την αδειοδότηση ορίζει ότι «η γενική αδειοδότηση για την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τα δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνοτήτων και δικαιώματα χρήσης αριθμών μπορούν να υπάρχουν μόνον στους όρους που απαριθμούνται στα μέρη Α, Β και Γ του Παραρτήματος. Οι εν λόγω όροι αιτιολογούνται αντικειμενικά σε σχέση με το εκάστοτε δίκαιο ή υπηρεσία και είναι αμερόληπτοι, αναλογικοί και διαφανείς».

Πρώτα, είναι σημαντικό να πραγματοποιείται όσο το δυνατόν πιο αποδοτικά η διαχείριση της κατανόμης και της παραχώρησης των ραδιοσυχνοτήτων. Το άρθρο 9 παράγραφος 7 της οδηγίας-πλαισίου ορίζει τα εξής: «Με την επιφύλαξη των διατάξεων των ειδικών οδηγιών και λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εθνικών συνθηκών, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες για την αποφυγή της ακοιμηματοποίησης ραδιοφάσματος, ιδίως ορίζοντας απεριόριστες προθεσμίες για την πραγματική εκμετάλλευση των δικαιωμάτων χρήσης από τον κάτοχό τους και επιβάλλοντας κυρώσεις, περιλαμβανομένων των οικονομικών κυρώσεων ή της αφαίρεσης των δικαιωμάτων χρήσης, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις προθεσμίες. Οι κανόνες αυτοί θεσπίζονται και εφαρμόζονται κατά αναλογικό, αμερόληπτο και διαφανή τρόπο».

Το άρθρο 10 της οδηγίας για την αδειοδότηση προβλέπει διορθωτικά μέτρα και κυρώσεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους όρους της γενικής άδειας ή των δικαιωμάτων χρήσης και προς τις ειδικές υποχρεώσεις. Η παράγραφος 2 προβλέπει ότι «εάν η εθνική ρυθμιστική αρχή διαπιστώσει ότι μια επιχείρηση δεν τηρεί έναν ή περισσότερους όρους της γενικής άδειας ή των δικαιωμάτων χρήσης, ή τις ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, κοινοποιεί στην επιχείρηση την εν λόγω διαπίστωση και παρέχει στην επιχείρηση τη δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις της, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος». Η παράγραφος 5 προβλέπει ότι «σε περιπτώσεις σοβαρών ή επανειλημμένων παραβάσεων των όρων της γενικής άδειας ή των δικαιωμάτων χρήσης ή των ειδικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, εάν τα μέτρα για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δεν φέρουν αποτέλεσμα, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να εμποδίζουν την περαιτέρω παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών από μια επιχείρηση ή να αναστέλλουν ή να απεσφράνουν τα δικαιώματα χρήσης. Μπορούν να επιβληθούν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις και ποινές που θα καλύπτουν τη χρονική περίοδο κάθε παράβασης, ακόμη και εάν η παράβαση έχει στη συνέχεια διορθωθεί». Η παράγραφος 3 προβλέπει ότι «η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει την παύση της παράβασης στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 2, είτε άμεσα είτε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, και λαμβάνει κατάλληλα και αναλογικά μέτρα που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούν τις αρμόδιες αρχές να επιβάλλουν:

α) κατά περίπτωση αποτρεπτικές οικονομικές κυρώσεις, οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνουν περιαδικές ποινές με αναδρομικό αποτέλεσμα· και

β) διαταγή να διακοπεί ή να καθυστερήσει η παροχή υπηρεσίας ή δέσμη υπηρεσιών η οποία, εάν συνεχιζόταν, θα κατέληγε σε σοβαρή στρέβλωση του ανταγωνισμού, ενώ εκκρεμεί η συμμόρφωση με υποχρεώσεις πρόσβασης που έχουν επιβληθεί μετά από ανάλυση αγοράς σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο).

Τα μέτρα και οι λόγοι στους οποίους βασίζονται, ανακοινώνονται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση χωρίς καθυστέρηση και προβλέπουν εύλογο χρονικό διάστημα για τη συμμόρφωση της επιχείρησης προς το μέτρο».

Η αιτιολογική σκέψη 27 της οδηγίας για την αδειοδότηση εξηγεί ότι «οι κερώσεις για τη μη συμμόρφωση προς όρους δυνάμει της γενικής άδειας, θα πρέπει να είναι ανάλογες προς την παράβαση. Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, η αναστολή ή η αφαίρεση του δικαιώματος κυροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνότητων ή αριθμών, όταν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με έναν ή περισσότερους όρους δυνάμει της γενικής άδειας, δεν αποτελεί αναλογική κύρωση».

Τα κράτη μέλη μπορεί ενδεχομένως να χρειάζονται να τροποποιούν δικαιώματα, όρους, διαδικασίες, επιβαρύνσεις και τέλη, σχετικά με γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης όταν αυτό δικαιολογείται αντικειμενικά. Το άρθρο 14 της οδηγίας για την αδειοδότηση προβλέπει τα εξής: «1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, τα δικαιώματα, οι όροι και οι διαδικασίες που αφορούν γενικές άδειες και δικαιώματα χρήσης ή δικαιώματα εγκατάστασης ευκαλιών, μπορούν να τροποποιηθούν μόνο σε αντικειμενικά αιτιολογημένες περιπτώσεις και με αναλογικό τρόπο. Η πρόθεση της διενέργειας των σχετικών τροποποιήσεων γνωστοποιείται καταλλήλως και παρέχεται στους ενδιαφερομένους, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών και των καταναλωτών, επαρκές χρονικό διάστημα, το οποίο, εκτός εκτάκτων περιπτώσεων, είναι τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων, για να μπορούν να διατυπώσουν τις απόψεις τους επί των προτεινόμενων τροποποιήσεων.

2. Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν ούτε αίρουν δικαιώματα εγκατάστασης ευκαλιών πριν από τη λήξη του διαστήματος για το οποίο αυτά έχουν χορηγηθεί, εκτός αιτιολογημένων περιπτώσεων και, όπου αυτό τυχάνει εφαρμογής, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διατάξεις όσον αφορά την παροχή αντιπαραβιαστικού ανταλλάγματος λόγω ανάκλησης δικαιώματος».

III. Σχετική εθνική νομοθεσία

A. Ανεξαρτησία της ΕΡΑ

α. Προϋπάρχον καθεστώς

Με σκοπό τη μεταφορά των ανωτέρω διατάξεων στην ελληνική έννομη τάξη, ο ελληνικός νομοθέτης εξέδωσε τον νόμο 4070/2012 (ΦΕΚ 82/10.04.2012). Το άρθρο 6 του νόμου, στην αρχική του μορφή, προέβλεπε ότι «2. Η Ε.Ε.Τ.Τ. είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή με έδρα την Αθήνα και απολαμβάνει πλήρη διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, ενεργεί ανεξάρτητα και δεν ζητά ούτε λαμβάνει οδηγίες από κανέναν άλλον φορέα σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της που ορίζονται στο άρθρο 12 σημεία κ' και λστ', η Ε.Ε.Τ.Τ. ενεργεί ανεξάρτητα και κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Η Ε.Ε.Τ.Τ. μπορεί, με απόφασή της, να εγκαθιστά και λειτουργεί γραφεία και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Οι κανονιστικές αποφάσεις της Ε.Ε.Τ.Τ. γνωστοποιούνται στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτών. Έκθεση πεπραγμένων της Ε.Ε.Τ.Τ. υποβάλλεται κατ'έτος στον Υπουργό Υποδομών. Μεταφορών και Δικτών και στον Πρόεδρο της Βουλής. Η Ε.Ε.Τ.Τ. υποβάλλει στον Υπουργό

Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κατόπιν ανήματος αυτού, εκθέσεις για την κατάσταση στον τομέα ηλεκτρονικών επικοινωνιών».

Επιπλέον, όσον αφορά την απόλυση των μελών της ΕΕΤΤ, η παράγραφος 4 του άρθρου 6 ορίζει ότι ο «Πρόεδρος, οι Αντιπρόεδροι και τα μέλη της Ε.Ε.Τ.Τ. μπορούν να απολυθούν μόνον εφόσον δεν καλύπτουν πλέον τους απαιτούμενους όρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως αυτοί καθορίζονται επακριβώς και εκ των προτέρων στον παρόντα νόμο. Η απόφαση απόλυσής τους πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη, επί ποινή ακυρότητας και τους κοινοποιείται, πρέπει δε απαραίτητα να λαμβάνει δημοσίευση κατά τη χρονική στιγμή της απόλυσής τους. Ομοίως, οι ίδιοι δικαιούνται να ζητήσουν τη δημοσίευσή της, σε περίπτωση που αυτό δεν θα συνέβαινε διαφορετικά». Τα επόμενα άρθρα 7, 8 και 9 του νόμου προβλέπουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων αυτών, και συγκεκριμένα τα κωλύματα διορισμού μελών της ΕΕΤΤ, την υποχρέωσή τους να τηρούν τις αρχές της αντικειμενικότητας, της αμεροληψίας και της εμπιστευτικότητας και τα ασυμβίβαστα με την άσκηση άλλων δραστηριοτήτων, αντιστοίχως.

Το άρθρο 10 του νόμου 4070/2012 προβλέπει στη συνέχεια τη διαδικασία για την παύση των μελών της ΕΕΤΤ. Προβλέπει ότι «Για κάθε παράβαση των υποχρεώσεων τους που απαρτίζουν από την κείμενη νομοθεσία περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τα μέλη της Ε.Ε.Τ.Τ. υπέχουν πειθαρχική ευθύνη. Την πειθαρχική διαδικασία ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου κάνει ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για τον Πρόεδρο, τους Αντιπροέδρους και τα μέλη της. Το πειθαρχικό συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό την παύση ή μη του μέλους».

2. Το πειθαρχικό συμβούλιο αποτελείται από έναν Σύμβουλο Επικρατίας, έναν Αρραπαγίτη και τρεις Καθηγητές Α.Ε.Ι. με γνωστικό αντικείμενο τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες ή το δίκαιο, η δε θητεία τους είναι τριετής. Καθήκοντα Προέδρου ασκεί ο αρχαιότερος των δικαστικών λειτουργών. Χρήη γραμματεία του συμβουλίου εκτελεί υπάλληλος του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας του συμβουλίου ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές. Το συμβούλιο συγκροτείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικά με την πειθαρχική ευθύνη των μελών της Ε.Ε.Τ.Τ. και την πειθαρχική διαδικασία.»

Το προεδρικό διάταγμα 140/2014 (ΦΕΚ 230 Α) προβλέπει τις λεπτομέρειες της πειθαρχικής διαδικασίας. Ειδικότερα, το άρθρο 1 παράγραφος 5 του εν λόγω προεδρικού διατάγματος ορίζει ότι «όταν εκδοθεί η απόφαση, ο Πρόεδρος του πειθαρχικού συμβουλίου διατάσσει την επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου της στον Πρόεδρο της Ε.Ε.Τ.Τ. και στο διακώμω μέλος. Ακολούθως, διαβιβάζεται ο πειθαρχικός φάκελος με τα αποδεικτικά επίδοσης της απόφασης στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων για την ενημέρωσή του και για τις περαιτέρω ενέργειες εκτέλεσης της απόφασης, όταν με αυτή επιβάλλεται η ποινή της παύσης».

β. Νέο καθεστώς

Στις 29 Οκτωβρίου 2015, ο νόμος 4339/2015 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ελληνικής Δημοκρατίας. Ο νόμος αυτός τροποποιεί τις ανωτέρω διατάξεις σχετικά με την ανεξαρτησία της ΕΡΑ. Το άρθρο 17 του νόμου 4339/2015 αντικαθιστά το άρθρο 6 του νόμου 4070/2012, ως εξής:

Η ρητή εγγύηση ότι η ΕΕΤΤ ενεργεί ανεξάρτητα και η ρητή απαγόρευση για την ΕΕΤΤ να ζητά ή να λαμβάνει οδηγίες έχει διαγραφεί. Αντιθέτως, υπάρχει μία μόνο αναφορά στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 ότι η ΕΕΤΤ «*λειτούργει ως ανεξάρτητη αρχή, με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια*» και ότι «*Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους τα μέλη της ΕΕΤΤ απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας*». Επιπλέον, προβλέπεται επίσης ότι «*για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012, η ΕΕΤΤ εποπτεύεται από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων*». Το άρθρο 4 του νόμου 4070/2012 προβλέπει σειρά αρμοδιοτήτων του υπουργού στον τομέα της πολιτικής για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, μεταξύ των οποίων προγράμματα επενδύσεων, τον συντονισμό των διεθνών σχέσεων, τη διαχείριση των θεμάτων των δορυφορικών τροχιών, την κατανομή του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων, την καθολική υπηρεσία, την αριθμοδότηση και τα εσωτερικά ενσύρματα δίκτυα κτιρίων¹¹.

Η παράγραφος 4 του νέου άρθρου 6 προβλέπει ότι οι αποφάσεις, πράξεις και λοιπά διοικητικά ή μη έγγραφα της ΕΕΤΤ, που αφορούν στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του

¹¹ Οι αρμοδιότητες περιλαμβάνουν συγκεκριμένα: α) Τη χάραξη της πολιτικής του τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. β) Τη λήψη των απαιτούμενων νομοθετικών και κανονιστικών πρωτοβουλιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο. γ) Την αξιολόγηση και περύχηση της σκοπιμότητας προγραμμάτων επενδύσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα στον εν λόγω τομέα, σε συνεργασία με τους κατά περίπτωση συναρμοδίους Υπουργούς. δ) Το συντονισμό με τα άλλα κράτη - μέλη και την άσκηση των διεθνών σχέσεων της χώρας στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και την εκπροσώπηση της στη Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU), σε Διεθνείς Ενώσεις, Διεθνείς Οργανισμούς, στα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε άλλες διεθνείς συναντήσεις, σε συνεργασία με άλλες Εθνικές Αρχές ή συναρμόδια Υπουργεία, όπως απαιτείται. ε) Τη διαχείριση των θεμάτων των δορυφορικών τροχιών, των τμημάτων της τροχιάς των γεωστατικών δορυφόρων και των ασχετισμένων με αυτές συχνοτήτων που έχουν απονεμηθεί ή εκχωρηθεί στη χώρα, συμπεριλαμβανομένης και της σύστασης μητρώου καταχώρισης διαστημικών σταθμών ραδιοεπικοινωνίας. στ) Τον καθορισμό, μετά από εισήγηση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), του περιεχομένου της Καθολικής Υπηρεσίας και των προϋποθέσεων και της διαδικασίας για τον καθορισμό κριτηρίων επιλογής των παρόχων αυτής (καθορισμένες επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 56). ζ) Την εναρμόιση της χρήσης των ραδιοσυχνοτήτων με τα υπόλοιπα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την εξασφάλιση της ομοιατικότητας και αποτελεσματικής χρήσης τους. [...] θ) Την έκδοση, με σκοπό με τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, του Εθνικού Κανονισμού Κατανομής Ζωνών Συχνοτήτων (Ε.Κ.Κ.Ζ.Σ.), με βάση τον οποίο κατανέμεται το φάσμα ραδιοσυχνοτήτων σε υπηρεσίες ραδιοεπικοινωνιών και, κατά περίπτωση, καθορίζονται χρήστες, σε αποκλειστική ή μερζόμενη βάση, ζωνών ραδιοσυχνοτήτων ή μεμονωμένων ραδιοσυχνοτήτων ή / και καθορίζονται διοικητικοί και τεχνικοί όροι χρήσης ζωνών ραδιοσυχνοτήτων ή μεμονωμένων ραδιοσυχνοτήτων. ι) Την έκδοση, μετά από σχετική εισήγηση της Ε.Ε.Τ.Τ., του Εθνικού Σχέδιου Αριθμοδότησης (Ε.Σ.Α.), με την επιφύλαξη περιορισμών που επιβάλλονται για λόγους εθνικής ασφάλειας. Το Ε.Σ.Α. εξασφαλίζει την παροχή επαρκούς πλήθους αριθμών και σειρών αριθμών, σε όλες τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών που είναι διαθέσιμες στο κοινό. ια) Τον καθορισμό, με την έκδοση υπαρχικής απόφασης από κοινού με τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, των τεχνικών προδιαγραφών για τα εσωτερικά ενσύρματα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών των οικοδομών. ιβ) Την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό κάθε τεχνικού θέματος σχετικού με τη χρήση των ζωνών ή των μεμονωμένων συχνοτήτων για τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, καθώς και κάθε τεχνικού θέματος σχετικού με την παραγωγή, μετάδοση και αναμετάδοση ραδιοηλεκτρικών προγραμμάτων. [...] ιγ) Τον καθορισμό, από κοινού με τους κατά περίπτωση συναρμόδιους Υπουργούς, των Χάρτων Συχνοτήτων για τη λειτουργία της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης, Ειδικότερα, με τους Χάρτες Συχνοτήτων δύναται να καθορίζονται οι ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές εκπομπής που πρέπει να πληρούν οι πάροχοι δικτύου, συμπεριλαμβανομένης και της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., οι περιορισμοί εκπομπής στους οποίους υπόκειται οι πάροχοι, τα επιτρεπτά κέντρα εκπομπής, η γεωγραφική περιοχή κάλυψης του κάθε κέντρου εκπομπής, καθώς και η διαδικασία περιαιρέτου ελέγχου των ανωτέρω περιορισμών εκπομπής. Οι ως άνω Χάρτες Συχνοτήτων δημοσιεύονται σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση Τηλεπικοινωνιών, τον παραρτημένο σε αυτήν Κανονισμό Ραδιοεπικοινωνιών και τις Διεθνείς Συμβάσεις εκχώρησης συχνοτήτων.»

άρθρου 4 του ν. 4070/2012 γνωστοποιούνται στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ενώ η επίσημη έκθεση παραμένει της ΕΕΤΤ υποβάλλεται στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και στον Πρόεδρο της Βουλής. Τέλος, στην παράγραφο αυτή προβλέπεται ότι η ΕΕΤΤ υποβάλλει στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων εκθέσεις για την κατάσταση στον τομέα ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Η παράγραφος 10 προβλέπει ότι ο Πρόεδρος, οι Αντιπρόεδροι και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΕΤΤ μπορούν να απολυθούν μόνον εφόσον δεν καλύπτουν, πλέον, τους απαιτούμενους όρους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως αυτοί καθορίζονται στα άρθρα 7, 8, 9 και 12 του νόμου. Όπως εξηγείται ανωτέρω, τα άρθρα 7, 8 και 9 του νόμου προβλέπουν τους απαιτούμενους όρους για την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών, και οι οποίοι συνίστανται, αντιστοίχως, στα καλύψιμα διορισμού μελών της ΕΕΤΤ, στην υποχρέωση τήρησης των αρχών της αντικειμενικότητας, της αμεροληψίας και της εμπιστευτικότητας και στα ασυμβίβαστα με την άσκηση άλλων δραστηριοτήτων. Το άρθρο 12 του νόμου 4070/2012 προβλέπει μακροσκελή κατάλογο με όλες τις αρμοδιότητες της ΕΕΤΤ. Η απόφαση απόλυσης τους πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη και τους κοινοποιείται και δημοσιεύεται κατά τη χρονική στιγμή της απόλυσης.

Το άρθρο 18 του νόμου 4339/2015 αντικαθιστά το άρθρο 10 του νόμου 4070/2012 με νέο άρθρο που προβλέπει την πειθαρχική διαδικασία κατά των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΕΤΤ. Η παράγραφος 1 του νέου άρθρου 10 προβλέπει ότι τα μέλη της ΕΕΤΤ υπέχουν πειθαρχική ευθύνη για κάθε παράβαση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την κείμενη νομοθεσία περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ο νόμος προτείνει επίσης να προστεθεί μια παράγραφος 5 στο άρθρο 10 για τον καθορισμό τεσσάρων πειθαρχικών παραιτημάτων με επιβαλλόμενη κοινή έγγραφη επίκληση ή οριστική παύση. Επιπρόσθετα, φαίνεται ότι εάν ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου διαπράξει δεύτερο παράπτωμα (το ίδιο ή διαφορετικό) εντός διετίας, εκπίπτει της θέσεώς του¹².

Τα τέσσερα πειθαρχικά παραπτώματα είναι: α) η παράβαση του εν λόγω νόμου ή της κείμενης νομοθεσίας, ιδίως σε θέματα παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συναφών ευκολιών και συναφών υπηρεσιών, κατά την άσκηση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, β) η αποδεδειγμένη πλημμέλεια περί την εκτέλεση των καθηκόντων και υποχρεώσεων, γ) η παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας και δ) η απόκτηση οικονομικού οφέλους ή αντάλλαγματος προς όφελος του ιδίου του μέλους ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή εξ αφορμής αυτών.

Η παράγραφος 2 εξηγεί τη διαδικασία για τη συγκρότηση του πειθαρχικού συμβουλίου¹³ και η παράγραφος 3 δίνει την εξουσία συγκρότησης του πειθαρχικού συμβουλίου στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και στον Υπουργό Δικαιοσύνης, οι

¹² «β. Σε περίπτωση εκδόσεως εντός διετίας δύο πειθαρχικών αποφάσεων για επίκληση στο αυτό μέλος της Ε.Ε.Τ.Τ. για ίδιο ή διαφορετικό πειθαρχικό παράπτωμα, το μέλος επιπίπτει της θέσεώς των».

¹³ «2. Το πειθαρχικό συμβούλιο αποτελείται από έναν Σύμβουλο Επικοινωνίας, έναν Άρσησητή και τρεις Καθηγητές Α.Ε.Ι. με γνωστικό αντικείμενο τις επικοινωνίες, την ηλεκτρονική ή το δημόσιο/εμπροσθητικό δικαίωμα, η δε θητεία τους είναι τριετής. Καθίσκονται Πραέδροντα ασκεί ο αρχαιότερος των δικαστικών λειτουργών. Για τα μέλη του συμβουλίου που είναι δικαστικοί λειτουργοί απαιτείται απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Χρήση γραμματεία του συμβουλίου εκτελεί υπάλληλος του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Ο Πρόεδρος, τα μέλη και ο γραμματέας του συμβουλίου ορίζονται με ισάριθμους αναπληρωτές».

οποίοι αποφασίζουν επίσης για την αμοιβή του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου¹⁴. Επιπλέον, στην ίδια παράγραφο προβλέπεται ότι συγκροτείται νέο πειθαρχικό συμβούλιο εντός 60 ημερών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του εν λόγω νόμου.

Επιπλέον, η νέα παράγραφος 8 επιτρέπει στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων να κινήσει την πειθαρχική διαδικασία κατά ενός μέλους, καθώς και κατά του Προέδρου της ΒΕΠΤ και των αντιπροέδρων, και προβλέπει την οργάνωση της λειτουργίας του πειθαρχικού συμβουλίου, το οποίο συγκροτείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, από τον ίδιο Υπουργό.

Σύμφωνα με την παράγραφο 13 του ίδιου άρθρου, η πειθαρχική διαδικασία είναι ανεξάρτητη από την ποινική δίκη· η τελευταία δεν αναστέλλει αποφασητικώς την πειθαρχική διαδικασία. Ενώ τα πραγματικά γεγονότα που διαπιστώνονται με απόφαση του ποινικού δικαστηρίου μπορούν να ληφθούν υπόψη στην πειθαρχική διαδικασία, το πειθαρχικό αμετάκλητης δικαστικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία ένα μέλος παρέβη τα άρθρα 7, 8 και 9 του νόμου 4070/2012 ή καταδικάστηκε για αδίκημα που συνεπάγεται κάλυμα διορισμού ή είσπραση δημοσίου υπαλλήλου, το πειθαρχικό συμβούλιο προβαίνει σε οριστική παύση του μέλους εντός 30 ημερών.

Β. Κανονιστική ικανότητα της ΕΡΑ

Το άρθρο 54 παράγραφος 4 του νόμου 4270/2014 προβλέπει ότι οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές (Α.Δ.Α.) που ανήκουν στην Κεντρική Διοίκηση υποβάλλουν το σχέδιο στον προϊστάμενο Οικονομικών Υπηρεσιών του φορέα στον οποίο υπέγονται ως ειδικός φορέας, κατά παρέκκλιση των ειδικών διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία τους, «χωρίς αυτό να συνιστά παραβίαση της ανεξαρτησίας τους» (sic).

Το άρθρο 63 παράγραφος 1 του ίδιου νόμου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 παράγραφος 18 του νόμου 4337/2015, προβλέπει ότι οι αναλυτικοί προϋπολογισμοί των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, πλην Ο.Τ.Α., υποβάλλονται από το αρμόδιο όργανο διοίκησης του φορέα και εγκρίνονται από τον εποπτευόμενα Υπουργό έως την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου από το έτος προϋπολογισμού, μετά από εισήγηση του οικείου Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών, η οποία είναι συνυφής με το σχέδιο του συντακτικού προϋπολογισμού που έχει ήδη υποβληθεί, κατά την ολοκλήρωση των διαδικασιών του άρθρου 54.

Η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι αν ο προϋπολογισμός φορέα της Γενικής Κυβέρνησης δεν εγκριθεί μέχρι την έναρξη του οικονομικού έτους, το εποπτεύον Υπουργείο γνωστοποιεί τους λόγους στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Μέχρι την έγκριση του προϋπολογισμού από το εποπτεύον Υπουργείο, ο εν λόγω φορέας της Γενικής Κυβέρνησης μπορεί να προβεί σε δαπάνες που ανέρχονται στο 40% των, ανά κωδικό αριθμό εξόδου, πιστώσεων του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους και μόνο για περίοδο μέχρι τρεις (3) μήνες. Μετά την περίοδο των τριών μηνών, καμία δαπάνη πλην των πληρωμών συντάξεων, αποδοχών προσωπικού και απόδοσης των επ' αυτών κρατήσεων, δεν θεωρείται νόμιμη.

¹⁴ «δ. Το συμβούλιο συγκροτείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην οποία καθορίζεται και η αμοιβή του Προέδρου, των μελών και του γραμματέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4024/2011. Η απόφαση εκδίδεται εντός εξήντα (60) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος».

Γ. Επίγεια ψηφιακή τηλεοπτική μετάδοση

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου 4324/2015, η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. έχει ως σκοπό την παροχή δημόσιας ραδιοτηλεοπτικής υπηρεσίας, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 15 του Συντάγματος, τη διευκόλυνση της πρόσβασης του κοινωνικού σύνελου στις ηλεκτρονικές πληροφορίες που αυτή παρέχει στο πλαίσιο του σκοπού της, καθώς και τη διακίνηση, ανταλλαγή και διάδοσή τους, με την οργάνωση, εκμετάλλευση και λειτουργία τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών, διαδικτυακών ιστοτόπων και την παροχή κάθε είδους οπτικοακουστικών υπηρεσιών με τη χρήση οικιασθέντες τεχνικής μεθόδου ή μέσου.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο ζ' του νόμου 4324/2015, στα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιεί η ΕΡΤ Α.Ε. για την εκπλήρωση των σκοπών της περιλαμβάνονται ιδίως: ζ) η παροχή υπηρεσιών μετάδοσης και πολυμέσας του προγράμματος τηλεοπτικών σταθμών εθνικής ή περιφερειακής εμβέλειας με ψηφιακή τεχνολογία.

Το άρθρο 2 παράγραφος 11 του νόμου 4324/2015 προβλέπει ότι η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. είναι πάροχος περιεχομένου και πάροχος δικτύου κατά την έννοια του ν. 3592/2007 για τη μετάδοση των προγραμμάτων της, καθώς και τρίτων, και απαλλάσσεται από την υποχρέωση λήψης κάθε σχετικής άδειας. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτίας και Τουρισμού και του αρμόδιου για θέματα Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης Υπουργού Επιχειρήσεως, ειςχωρούνται συγχρόνως για τη μετάδοση των ως άνω προγραμμάτων. Τέλος, το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι η Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. μπορεί να αναμεταδώει από τις συγχρόνως και της ειςχωρούνται διεθνή προγράμματα άλλων δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων.

Το άρθρο 1 παράγραφος 2 του νόμου 4339/2015 προβλέπει ότι η παροχή υπηρεσιών επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρεσιμετρικής αποτελεί υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνίσταται στην παροχή στο κοινό τηλεοπτικών υπηρεσιών, βάσει προϋποθέσεων, όρων και διαδικασιών που διασφαλίζουν, αφενός, τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, την πολιτική και πολιτισμική πολυμέρεια και πολυφωνία και τον ελεύθερο και ανόθευτο οικονομικό ανταγωνισμό στον ευρύτερο τομέα των μέσων ενημέρωσης και, αφετέρου, την παροχή στο κοινό υψηλού επιπέδου τηλεοπτικών υπηρεσιών.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3 του νόμου 4339/2015 οι άδειες τηλεοπτικού περιεχομένου διακρίνονται σε εθνικής και περιφερειακής εμβέλειας, ανάλογα με την εθνική ή αντίστοιχα περιφερειακή κάλυψή τους. Ο πάροχος δικτύου θα πρέπει να παρέχει στους πάροχους περιεχομένου την κάλυψη που προβλέπουν οι εκάστοτε ισχύοντες χάρτες συγχρόνων. Επιπλέον, το άρθρο 14 του σχεδίου νόμου, με τίτλο «Όροι χαρτυομένων αδειών» προβλέπει ότι ο πάροχος περιεχομένου υποχρεούται να συμβληθεί εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία χορήγησης της άδειας με πάροχο δικτύου, ο οποίος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καλύπτει πληθυσμιακά την Περιφερειακή Ζώνη για την οποία χορηγείται η άδεια σε ποσοστό που καθορίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα Χάρτη Συγχρόνων.

Το κεφάλαιο Β του νόμου 4339/2015 προβλέπει την ίδρυση εταιρίας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του νόμου 4324/2015. Η ανώνυμη εταιρία είναι θυγατρική του ελληνικού δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού Ε.Ρ.Τ. (ΕΡΤ) με την επωνυμία «ΕΡΤ Δίκτυο Επίγειας Ψηφιακής Ευρεσιμετρικής-ΕΡΤnet Α.Ε.». Το άρθρο 16 παράγραφος 3 του νόμου ορίζει τον σκοπό της νέας εταιρίας που συνίσταται, μεταξύ άλλων, στην

εγκατάσταση, λειτουργία, συντήρηση, εκμετάλλευση, διαχείριση και ανάπτυξη δικτύου μετάδοσης (διανομής) σημάτων επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής με χρήση συγχρονιστών σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, για τη μεταφορά προγραμμάτων περιεχομένου, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 2 του Ν. 4324/2015. Σύμφωνα με αυτήν τη διάταξη, η δεύτερη πρόταση της παραγράφου 3 και η παρ. 17 του άρθρου 21 του ν. 4070/2012 εφαρμόζονται για τη μετάδοση ραδιοηλεκτρικών προγραμμάτων προς εκπλήρωση σκοπών δημόσιου συμφέροντος, ενώ για τη μετάδοση προγραμμάτων τρίτων εφαρμόζονται οι λοιπές διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4070/2012.

Επιπλέον, η ERT-Net μπορεί επίσης να αναλάβει την παροχή υπηρεσιών πολυμέσων και μετάδοσης (διανομής) ψηφιακού τηλεοπτικού περιεχομένου (video και ήχος). Για τον σκοπό αυτό, ο νόμος προβλέπει ότι η ERT-Net υπόκειται στον ρυθμιστικό έλεγχο της αρμόδιας αρχής. Στην παράγραφο 4 στοιχείο β) του άρθρου 16 προβλέπεται ότι η εταιρία έχει υποχρέωση να εγκαταστήσει και να λειτουργήσει αριθμό πολυμεσικών ώστε να καλύψει τουλάχιστον τον αριθμό των παρόχων περιεχομένου οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση σύναψης σύμβασης με ρυθμό μετάδοσης που αντιστοιχεί σε ποιότητα τυπικής ευκρίνειας (SD).

Το άρθρο 16 παράγραφοι 7 έως 9 του νόμου 4339/2015 προβλέπει ότι η διοίκηση του νέου παρόχου δικτύου θα ασκείται από επιταμελές Διοικητικό Συμβούλιο που διορίζεται από τη γενική συνέλευση ως εισπράσιμος του Ελληνικού Δημοσίου. Τα μέλη του επιλέγονται ως εξής: ένα (1) μέλος ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών, δύο (2) μέλη ορίζονται από τον Υπουργό Επικρατείας αρμόδιο σε θέματα ραδιοτηλεόρασης και δύο (2) από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Ο αριθμός τους ανέρχεται σε επτά (7) με την προσθήκη δύο εκπροσώπων των εργαζομένων. Το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγει μεταξύ των μελών του που προέχονται από το Δημόσιο τόσο τον Πρόεδρο όσο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο για πενταετή θητεία.

Στην παράγραφο 10 του άρθρου 16 του νόμου 4339/2015 προβλέπεται ότι η γενική συνέλευση της ERT-Net αποτελείται από τον Υπουργό Οικονομικών, τον Υπουργό Επικρατείας αρμόδιο σε θέματα ραδιοτηλεόρασης και τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Η γενική συνέλευση έχει το δικαίωμα να αποφασίζει για κάθε υπόθεση που αφορά την εταιρεία.

Τέλος, το άρθρο 19 του νόμου, το οποίο έχει ως στόχο, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση την αποφυγή απομετατοποίησης ραδιοφάσματος, προβλέπει ότι με απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, μετά από αιτιολογημένη γνώμη της Ε.Ε.Τ.Τ., εφόσον αθροιστικά επί τετράμηνο δεν υφίσταται πλήρης εκμετάλλευση πολυπλέκτη, δηλαδή όταν ο πολυπλέκτης δεν μεταδίδει κατ' ελάχιστον τέσσερα προγράμματα, δύναται να αφαιρεθεί η εκμετάλλευση του πολυπλέκτη, από τον πάροχο δικτύου που έχει τα σχετικά δικαιώματα χρήσης ραδιοσυχνότητας επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, εφόσον το περιεχόμενο του μπορεί να μεταδοθεί από τους υπόλοιπους πολυπλέκτες που ο πάροχος διαθέτει. Στην υπουργική απόφαση μπορεί να προβλεφθεί για τον πάροχο δικτύου χρόνος υποχρεωτικής συνέχισης της παροχής υπηρεσιών πολυμέσων από αυτόν έως ότου του δοθεί εντολή δικαιοσύνης χρήσης του.

IV: Ανάλυση της Επιτροπής

A. Ανεξαρτησία και κανονιστική ικανότητα της Εθνικής Ρυθμιστικής Αρχής

α. Πλημμελής μεταφορά του δικαίου της Ένωσης

1. Απαγόρευση οδηγιών, εποπτείας και υποβολής εκθέσεων

Η Επιτροπή εκφράζει ανησυχίες για το ενδεχόμενο παράβασης του άρθρου 3 παράγραφος 3α της οδηγίας-πλαίσιο με τη διαγραφή από το άρθρο 6 παράγραφος 2 του νόμου 4070/2012 της ρητής απαγόρευσης για την ΕΡΑ να ζητά ή να λαμβάνει οδηγίες σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται και την καθιέρωση εξουσίας του Υπουργού να εποπτεύει την ΕΕΤΤ κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 4 του νόμου 4070/2012, καθώς και την υποχρέωση της ΕΕΤΤ να γνωστοποιεί στον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων τις αποφάσεις, τις πράξεις και λοιπά διοικητικά ή μη έγγραφα που αφορούν την άσκηση των αρμοδιοτήτων του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012.

Αντίθετα, κατά την αρχική μεταφορά των τροποποιήσεων της οδηγίας-πλαίσιοι, η Ελλάδα είχε προσθέσει ρητή διάταξη που απαγόρευε στην ΕΡΑ να ζητά ή να λαμβάνει οδηγίες σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται δυνάμει του νόμου 4070/2012, ώστε να εξασφαλιστεί η πλήρης μεταφορά του άρθρου 3 παράγραφος 3α. Ο νέος νόμος καταργεί αυτήν τη ρητή απαγόρευση και προβλέπει αντ' αυτής ρητή εξουσία του υπουργού να εποπτεύει την ΕΕΤΤ στον τομέα του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012 μαζί με αντίστοιχη υποχρέωση της ΕΡΑ να γνωστοποιεί στον υπουργό αποφάσεις, πράξεις και μια μη καθορισμένη κατηγορία διοικητικών ή μη εγγράφων που αφορούν την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 4 του νόμου 4070/2012.

Μετά τη διαγραφή της σχετικής αναφοράς από τον ελληνικό νόμο, το άρθρο 3 παράγραφος 3α πρώτο εδάφιο της οδηγίας-πλαίσιοι δεν μεταφέρεται πλέον στην ελληνική έννομη τάξη. Η αναφορά αυτή δεν θα ήταν, πιθανώς, απαραίτητη αν το γενικό πλαίσιο, όπως και άλλες διατάξεις του συγκεκριμένου τομέα ή της γενικής ελληνικής νομοθεσίας διασφάλιζαν ότι η ΕΡΑ δεν ζητά ούτε λαμβάνει οδηγίες.

Στην απάντησή τους στην επιστολή EU-Pilot, οι ελληνικές αρχές δεν ανέφεραν ότι η απαγόρευση οδηγιών θα καλύπτονταν από οποιαδήποτε άλλη νομοθετική πράξη. Αλλάς επισήμαναν ότι η εν λόγω διαγραφή δεν έχει καμία συνέπεια και ότι εξακολουθούν να υφίστανται οι υγυήσεις του άρθρου 3 της οδηγίας-πλαίσιοι, [άρθρο 3 παράγραφος 3α της οδηγίας-πλαίσιοι] καθώς σε αυτό ρητώς ορίζεται ότι οι ΕΡΑ «δεν λαμβάνουν ούτε ζητούν οδηγίες από κανέναν άλλον φορέα σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων αυτών, τα οποία τους έχουν ανατεθεί βάσει εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων που υλοποιούν την ενωσιακή νομοθεσία». Ως εκ τούτου, για τις ελληνικές αρχές, η διαγραφή της εν λόγω φράσης δεν επιφέρει καμία επίπτωση, διότι οι αρμοδιότητες της ΕΕΤΤ παρέμειναν αμετάβλητες.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, το επιχείρημα ότι οι αρμοδιότητες της ΕΡΑ δεν έχουν μεταβληθεί και ότι, ως εκ τούτου, η ανεξαρτησία της θα ήταν εγγυημένη δεν επεξηγεί πώς, ελλείψει μεταφοράς της διάταξης αυτής στην ελληνική νομοθεσία, εξασφαλίζεται η απαγόρευση οδηγιών ή, όπως επεξηγείται στην αντίστοιχη αιτιολογική σκέψη 13 της οδηγίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας (2009/140/ΕΚ), η προστασία «έναντι εξωτερικών παρεμβάσεων ή πολιτικών πιέσεων που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ανεξάρτητη αξιολόγησή της στα θέματα των οποίων επιλαμβάνεται». Αντιθέτως, η

διαγραφή της ρητής αναφοράς στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του νόμου 4070/2012 φαίνεται μάλλον να άρει την εγγύηση αυτή.

Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο, αφού ο νόμος έχει προσθέσει ρητή εξουσία εποπτείας του υπουργού επί της ΕΕΤΤ, καθώς και ρητή και εκτεταμένη υποχρέωση υποβολής εκθέσεων, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την προστασία έναντι των οδηγών.¹⁵ Στην απάντησή τους στη διοικητική επιστολή, οι ελληνικές αρχές υποστήριξαν ότι η εποπτική αυτή εξουσία του υπουργού ασκείται σε τομέα όπου ο υπουργός έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων και ότι στοχεύει στην εξασφάλιση της συνεργασίας της ΕΕΤΤ με οποιονδήποτε τρέφο, είτε όπου αυτή προβλέπεται στο άρθρο 4, υπό τη μορφή γνώμης, εισήγησης, χορήγησης στοιχείων κ.λπ. είτε, όπου αυτή είναι δυνατό να παρασχεθεί για τη διεκάλυψη της εκπλήρωσης των αρμοδιοτήτων του άρθρου 4, λόγω της τεχνολογίας της, χωρίς τούτο φυσικά να δημιουργεί οποιαδήποτε μορφή παρέμβασης στα κανονιστικά της καθήκοντα. Ωστόσο, στην απάντηση δεν επεξηγείται γιατί είναι απαραίτητη η εποπτική εξουσία του υπουργού προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η ΕΕΤΤ εκπληρώνει τις νομικές αρμοδιότητές της βάσει του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012. Δεν επεξηγείται επίσης με ποιο τρόπο η δημιουργία εποπτικής εξουσίας διασφαλίζει την εκπλήρωση μιας υποτιθέμενης «γενικής» (κατά την έννοια ότι δεν προβλέπεται ρητώς στον νόμο) υποχρέωσης συνεργασίας με τον υπουργό για κάθε είδους αίτημα που θα μπορούσε να υποβάλλει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων του. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η δυνατότητα υπουργό να υποβάλλει αιτήμα βοήθειας στην ΕΕΤΤ στο πεδίο της αρμοδιότητάς του θα μπορούσε να είχε προβλεφθεί χωρίς να χρειάζεται να θεσπιστεί εποπτική εξουσία οικειοδηύτου είδους. Τέλος, στην απάντηση δεν εξηγείται ο λόγος για τον οποίο πρέπει να απορτύνεται η ΕΕΤΤ σε τομέα όπου δεν έχει εξουσία λήψης αποφάσεων.

Επιπλέον, σε αντίθεση με τα όσα εξήγησαν οι ελληνικές αρχές στην απάντησή τους, η αιτιολογική έκθεση του νόμου προβλέπει ότι η προσθήκη της εποπτικής εξουσίας ήταν αναγκαία προκειμένου να ενισχυθεί η δημοκρατική νομιμότητα της αρχής, ως ανεξάρτητης ρυθμιστικής αρχής. Η εποπτεία αποσκοπούσε στη διασφάλιση α) της ανεξαρτησίας της ΕΕΤΤ και των μελών της, β) του περιρισμού της στην άσκηση των καθηκόντων της και γ) της λογοδοσίας της μέσω της θέσπισης υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων και μέσω της αποτελεσματικής λειτουργίας του πειθαρχικού συμβουλίου. Δεν υπάρχει καμία αναφορά σε υποτιθέμενη ανάγκη να διασφαλιστεί η εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων της ΕΕΤΤ ή η συνεργασία της κατά την άσκηση της εξουσίας του υπουργού.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η εποπτική αυτή εξουσία στην πράξη παρέχει τη δυνατότητα στον Υπουργό να απειθύνει οδηγίες στην ΕΕΤΤ.

Η απάντηση των ελληνικών αρχών στη διοικητική επιστολή σύμφωνα με την οποία «η σύμπραξη της ΕΕΤΤ μπορεί να ζητείται καθ' οιονδήποτε τρόπο, είτε όσον ρητώς αυτή αναφέρεται στο άρθρο 4, υπό τη μορφή γνώμης, εισήγησης, χορήγησης στοιχείων, είτε, όπου αυτή είναι δυνατό να παρασχεθεί για τη διεκάλυψη της εκπλήρωσης των αρμοδιοτήτων του άρθρου 4, κυρίως λόγω της τεχνολογίας της, χωρίς τούτο φυσικά να

¹⁵ Πράγματι, ο νέος νόμος αναφέρει ρητά ότι «κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 4 του νόμου 4070/2012, η ΕΕΤΤ απορτύνεται από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων». Επιπλέον, ανεξάρτητα από την υποχρέωση υποβολής ετήσιας έκθεσης, την οποία οφείλει να εκπληρώσει η ΕΕΤΤ, ο νέος νόμος θεσπίζει την υποχρέωση της ΕΕΤΤ να γνωστοποιεί στον υπουργό τις αποφάσεις, πράξεις και λοιπά διοικητικά ή μη έγγραφα που αφορούν την εκτέλεση των καθηκόντων του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012.

δημιουργεί οποιαδήποτε μορφή παρέμβασης στο κανονιστική της έργο.» υποδηλώνει ότι η EETT θα αποτελέσει, εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων του Υπουργού, εξαρτημένη και όχι ανεξάρτητη υπηρεσία κατά την άσκηση των καθηκόντων της.

Τα καθήκοντα αυτά, αν και δεν θα είναι, υπό τη στενή έννοια, κανονιστικά καθήκοντα που σχετίζονται με την εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση των αγορών ή την επίλυση των διαφορών, συνεπάγονται άλλα καθήκοντα που ανατίθενται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ, όπως στον τομέα της καθολικής υπηρεσίας ή στον τομέα της διαχείρισης του φάσματος. Για παράδειγμα, όσον αφορά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας, μπορεί να ερμηνευθεί ότι ο Υπουργός δύναται να κατευθύνει την ΕΡΑ ως προς το περιεχόμενο της πρότασής της. Ωστόσο, το άρθρο 3 παράγραφος 3α της οδηγίας-πλαίσου προβλέπει ότι οι ΕΡΑ, όπως η EETT, οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση των αγορών ή για την επίλυση των διαφορών μεταξύ επιχειρήσεων, προσταπειούνται έναντι εξωτερικών πολιτικών παρεμβάσεων σχετικά με τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί βάσει της εθνικής νομοθεσίας για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ. Επομένως, η ανεξαρτησία της ΕΡΑ πρέπει να είναι εξασφαλισμένη συνολικά, για όλα τα καθήκοντα που εκτελεί.

Τέλος, για την Επιτροπή, ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύουν οι ελληνικές αρχές την εν λόγω εποπτική αρμοδιότητα, δηλαδή ως υποχρέωση της EETT να συνεργάζονται και να απαντά σε οποιοδήποτε αίτημα του Υπουργού εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων του, χωρίς να έχουν καθοριστεί εκ των προτέρων από τον νόμο οι συγκεκριμένες περιπτώσεις για μια τέτοια υποχρέωση, εγείρει πρόσθετες ανησυχίες, δεδομένου ότι ο νόμος θεσπίζει πειθαρχικό παράστημα το οποίο μπορεί σε τελική ανάλυση να οδηγήσει στην απόλυση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου: «η παράβαση, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων και των λειτουργιών, της ισχύουσας νομοθεσίας ειδικότερα σε σχέση με ζητήματα που σχετίζονται με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ταχυδρομικών δικτύων και υπηρεσιών, σχετικών εγκαταστάσεων και σχετικών υπηρεσιών»¹⁶.

Επιπλέον, η εποπτική αυτή εξουσία του υπουργού θα πρέπει να εξετάζεται παράλληλα με την υποχρέωση γνωστοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 της ίδιας διάταξης του νόμου. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η EETT θα πρέπει να αποστέλλει στον Υπουργό όλες τις αποφάσεις, τις πράξεις και τα σχετικά διοικητικά ή άλλα έγγραφα που αφορούν την άσκηση των αρμοδιοτήτων του άρθρου 4 του νόμου 4070/2012. Η EETT έχει επίσης την υποχρέωση να υποβάλλει στον Υπουργό, κατόπιν αιτήματος αυτού, εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση του τομέα. Οι υποχρεώσεις αυτές είναι συμπληρωματικές προς την υποχρέωση υποβολής ετήσιας έκθεσης.

Στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Επιτροπή κατά Αυστρίας, C-614/10, αναφέρεται ότι το δικαίωμα της Ομοσπονδιακής Καγκελαρίας να ενημερώνεται οπτεδήγηση από τον πρόεδρο και τον διοικούντα σύμβουλο της DSK για κάθε ζήτημα που αφορά τη λειτουργία της εν λόγω αρχής ελέγχου, "μπορεί επίσης να έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζεται έμμεσα η DSK από τον ομοσπονδιακό καγκελάριο, πράγμα που είναι ασύμβατο με το κριτήριο ανεξαρτησίας [...] Συνάφως αρκεί να επισημανθεί ότι το δικαίωμα ενημέρωσης αφενός είναι ευρύτατο, αφού αφορά «κάθε ζήτημα που αφορά τη λειτουργία της [DSK]», και αφετέρου δεν υπόκειται σε καμία προϋπόθεση."

¹⁶ Σχετικά με αυτό το πειθαρχικό παράπτωμα/λόγο απόλυσης, βλ. κατωτέρω.